

Nr 24.

Av herr **Olsson** i Ramsta m. fl., om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ingripande från statens sida till förhindrande av spel om penningar och penningars värde.

Bland alla de förreelser av oroväckande art, som dessa krisår fört med sig, är kortspelsraseriet ett av de mera markerat framträdande.

Tillfölje den rikliga penningetillgången i landet och den alltmera tilltagande lusten att utan egentligt arbete komma över nästans egen- dom, har kortspel om penningar och penningars värde vunnit en sådan utbredning — synnerligast bland de unga — över hela vårt land, att det blivit en stor fara för det uppväxande släktets danande till mora- liska och karaktärsfasta personligheter.

Icke endast kontanta medel spelas bort, utan även värdeföremål av vad slag som helst, både levande och döda inventarier; ja, ibland både gård och grund.

Den mera ideellt anlagda ungdomen har redan försökt upptaga kampen mot kortspelsraseriet samt genom sina organisationer hänvänt sig till ledamöter av riksdagen för att fästa statsmakternas uppmärksamhet på saken.

Det är på grund därav, som undertecknade motionsvis vilja föra fram dessa önskemål om åtgärders vidtagande för att försöka stävja detta spelraseri. Nu medgiva vi gärna, att det ställer sig ofantligt svårt att på lagstiftningsväg kunna effektivt ingripa.

Men svårigheterna få icke avhålla statsmakterna att undersöka, om det ej ändå skulle kunna givas någon framkomlig väg för att stävja åtminstone de värsta och skadligaste yttringarna av detta samhällsönda.

Man kan ju tänka sig, att först och främst kortspel utomhus helt och hållet förbjödes.

Vidare borde allt spel om penningar och penningars värde förbjudas vid vite.

Alla skuldförbindelser, som tillkommit på grund av spel, lagligen förklaras värdelösa och icke kunna utkrävas.

Det tyckes åtminstone, att man på lagstiftningens väg skulle kunna förhindra, att en person på grund av kortspel sätter av både levande och döda inventarier, gård och grund.

Men frågan är som sagt av så invecklad natur, att man i en motion ej kan komma med positivt utformade förslag till lösning av spørsmålet, om vad från statsmakternas kan åtgöras för att stävja kortspelsraseriet. Då vi emellertid anse, att något måste åtgöras, taga vi oss friheten att vördsamt framställa följande yrkande,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om verkställandet av utredning om och på vad sätt genom statsmakternas ingripande spel om penningar och penningars värde kan förhindras och sedan för riksdagen framlägger de förslag, vartill utredningen giver anledning.

Stockholm den 16 januari 1919.

Gustaf Olsson i Ramsta.

J. A. Hellberg.

L. Aug. Schill.

I motionens syfte instämma:

Aug. Bärq.

C. J. Johansson i Uppmälby.

Algot Jungnell.

Carl Åhrberg.
